

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

26. KVĚTNA 2013

Z obsahu:

Co nám říká Duch Svátý?

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 8. května 2013

- strana 2 -

Poselství ze San Damiano

Nechala jsem ho zemřít,
abych vás zachránila

- strana 5 -

Svědectví

ze San Damiano

- strana 6 -

Svatá Hora odvěkým útočištěm českého lidu

PhDr. Stanislav Vejvar

- strana 7 -

Patriarcha koptské pravo- slavné církve u papeže

- strana 9 -

„Kde bydlí Bůh“ - naděje pro těhotné v konfliktu

- strana 10 -

Benedikt XVI., papež a učitel Církve (VII.)

P. Michael Maria

- strana 12 -

„Rádi bychom uviděli Ježíše“ (Jan 12,21)

Spolu s papežem
Františkem objevujeme
místo a význam II. vati-
kánského koncilu v životě

Kristovy církve

- strana 13 -

Sloup Nejsvětější Trojice v Olomouci, památka UNESCO (foto Antonín Basler)

Editorial

Jednáme podle Boha? Nebo se necháme vést mnoha jinými věcmi, které Bohem nejsou? Každý z nás si na to odpovíme ve svém srdci, jak k tomu vybízí v poslední katechezi Svatý otec František. Je velice snadné ve svém jednání zapomenout na Boha a řídit se tím, co zrovna „jde kolem nás“. Jednat podle Boha je dílem moudrosti (životní) i Moudrosti (Ducha Svatého). O obojí je třeba prosit a usilovat.

Jak žije Bůh, můžeme lidským nedokonalým pohledem nazírat v Nejsvětější Trojici. Některé podnětné myšlenky k rozjímání tohoto nevyčerpatelného tajemství nalezneme i v úvaze Na slovíčko (str. 4).

V rámci mariánského měsíce předkládáme čtenářům poselství Panny Marie, které v malé vesničce San Damiano obdržela Rosa Quattrini (str. 5). Důležitá je výzva k prodlévání před eucharistickým Ježíšem, aby On přinášel do srdcí mír a lásku a vykořenil pýchu a zlobu. To je staletými osvědčený lék na nemoci doby. V tomto duchu lze chápat i časté výzvy Svatého otce, který nás povzbuzuje k otevřenému svědectví víry v Trojjediného Boha, a to i na ulicích.

V těchto dnech se nám naskytá jedinečná příležitost obojí spojit – adoraci eucharistického Ježíše a svědectví víry. V pátek 24. května je již tradiční Noc kostelů – příležitost ke svědectví. Jak řekl jeden kněz: „Kdybych vás poslal do ulic, abyste pozvali lidi do kostela, asi by to bylo pro vás těžké. Ale tady přijdou lidé sami, tak je můžeme přivítat v našem kostele a vydat jim třeba i svědectví naší víry.“ V neděli 2. června máme pak příležitost zapojit se do eucharistické adorace se Svatým otcem (str. 4).

Že víra v Boha a mocnou ochranu Matky Boží Panny Marie má v dějinách našeho národa své silné kořeny, byť někdy jakoby zahalené závojem zapomnění, vidíme na příkladu Svaté Hory, odvěkém útočišti českého lidu (str. 6). Podobně obdařených míst máme na území našeho státu více. Jistě bychom tam měli častěji putovat a modlit se za odvrácení satanovy vlády nad duši českého národa.

I další texty mohou přinést povzbuzení nebo námět k zamyšlení, nebo aspoň připomenou, že Trojjediný Bůh je jediný, kdo dává smysl našemu jednání, a proto je žádoucí vše konat s Ním a podle Něho.

Daniel Dehner

Co nám říká Duch Svatý?

Katecheze Svatého otce Františka
při generální audienci 8. května 2013

Dobry den, draží bratři a sestry, velikonoční doba, kterou s radostí prožíváme, vedení liturgií církve, je povýtce časem Ducha Svatého, darovaného „v neomezené míře“ (srov. Jan 3,34) ukřižovaným a zmrtvýchvstalým Ježíšem. Tato doba milosti se končí slavností Letnic, kdy církev znovu prožívá seslání Ducha na Marii a apoštolů, kteří byli usebráni na modlitbách ve Večeřadle.

Kdo je však Duch Svatý? Ve Vyznání víry říkáme: „Věřím v Ducha Svatého, Pána a Dárce života.“ První pravdou, ke které Ineme v tomto vyznání víry, je to, že Duch Svatý je *Kýrios, Pán*. To znamená, že je opravdu Bohem stejně jako Otec a Syn, a z naší strany je předmětem téhož úkonu klanění a oslavování, kterým se obracíme k Otci i Synu. Duch Svatý je totiž třetí Osobou Nejsvětější Trojice; je velkým darem zmrtvýchvstalého Krista, otevírá naši mysl a naše srdce víře v Ježíše jakožto Syna poslaného Otcem a vede nás k přátelství, ke společenství s Bohem.

Chtěl bych se však pozastavit především u toho, že Duch Svatý je nevyčerpatelným zdrojem života Božího v nás. Člověk v každé době a kdekoli touží po plném a krásném životě, spravedlivém a dobrém životě, kterému nebude hrozit smrt, ale který bude moci dozrát ke své plnosti. Člověk je jakýmsi pocestným, který prochází pouštěmi života, žízni po živé, pramenité a svěží vodě, schopné utišit jeho hlubokou touhu po světle, lásce, kráse a pokoji. Všichni tuto touhu vnímáme! A Ježíš nám dává tuto živou vodu, již je Duch Svatý, který vychází z Otce a kterého Ježíš vlévá do našich srdcí. „Já jsem přišel, aby měli život a aby ho měli v hojnosti.“ (Jan 10,10)

Ježíš slibuje Samaritance, že daruje „živou vodu“ v hojnosti a navždy všem, kdo ho uznají za Syna poslaného Otcem k naší spáse (srov. Jan 4,5–26; 3,17). Ježíš přišel, aby nám dal tuto „živou vodu“, kterou je Duch Svatý, aby náš život byl veden, inspirován a živen Bohem. Když říkáme, že křesťan je duchovní člověk, myslí-

me tím, že křesťan je člověk, který myslí a jedná podle Boha, podle Ducha Svatého. A položíme si otázku: Myslíme my podle Boha? Jednáme podle Boha? Nebo se necháme vést tolika jinými věcmi, které vůbec Bohem nejsou? Každý z nás si na to musí odpovědět ve svém srdci.

Mohli bychom se tady také zeptat, jak může tato voda navždy uhasit naši žízeň? Víme, že voda je pro život podstatná, bez vody se umírá, voda tiší žízeň, omývá a zúrodnuje. V listě Římanům nacházíme tato slova, slyšíme dobře: „Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.“ (Řím 5,5) „Živá voda“, Duch Svatý, Dar Zmrtvýchvstalého, který přebývá mezi námi, nás očisťuje, osvěcuje, obnovuje a přetváří, protože nám dává účast na životě samého Boha, který je Láska. Proto apoštol Pavel tvrdí, že křesťanský život je ožívován Duchem a jeho plody, kterými jsou „láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrotu, věrnost, tichost, zdrženlivost“ (Gal 5,22–23). Duch Svatý nás uvádí do božského života jako „syny v Jednorozném Synu“. Na jiném místě listu Římanům, které jsme několikrát slyšeli, to svatý Pavel shrnuje takto: „Všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové... A vy jste dostali ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: »Abba, Otče!« Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch Svatý, že jsme Boží děti. Jsme-li však děti, jsme i dědici: dědici Boží a spoludědici Kristovi. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojit slávy.“ (Řím 8,14–17) To je ten drahocenný dar, který Duch Svatý vnáší do našich srdcí: samotný život Boží, život pravých dětí, vztah důvěrnosti, svobody a důvěry v Boží lásku a milosrdenství; dar, jehož účinkem je také nový pohled na druhé, blízké i vzdálené, kteří jsou viděni vždycky jako bratři a sestry v Ježíši a ke kterým je třeba chovat úctu a mít je rád. Duch Svatý nás učí dívat se Kristovými očima, žít životem Kristovým, chápat život, jak jej chápal Kristus. Proto

Dokončení na str. 7

Chvalozpěv božské Moudrosti, který slyšíš v prvním čtení, tě zve opět do Večeřadla, kde ti Pán dá nahlédnout, jak bohaté a vzácné jsou plody Boží rozkoše stýkat se s lidmi. Zanechej přede dveřmi všechnu sebejistotu i všechnu malomyslnost, abys měl v srdci dostatek místa pro vzácné dary, které si máš odnést z tohoto setkání s Pánem.

I když Pán učil své přátele celé tři roky slovem i skutkem, nyní ve chvíli loučení toho stále ještě zbývá tak mnoho, co zůstalo nevysloveno. Obtíž není v tom, že už nezbyvá dostatek času, ale že by to jeho posluchači nesnesli.

Nesnášet je mnohem horší než nechápat. Do toho, co nechápeš, se snažíš všemožně proniknout. Ale tomu, co nesneseš, se bráníš a odmítáš to. Jen si připomeň roztržku, kdy část učedníků prohlásila: *To je tvrdá řeč, kdo to má poslouchat?*⁽¹⁾

Je to pro Pána jistě smutné a bolestné, když tomu, koho miluje, nemůže sdělit, *co je mu ku pokoji*⁽²⁾, protože on *nechce*⁽³⁾. Pros Ježíše, aby to už nikdy nebyl právě tvůj případ.

Co je to, co by apoštolové nesnesli, čeho se i ty tolik bojíš? Nesnesli by, jak se Pán dívá na ponížení, utrpení a smrt. Nesnesli by, že sám Boží Syn se musí *stát poslušným až k smrti*⁽⁴⁾ a že právě tudy vede královská cesta ke spáse a k slávě. Nepřijali by, že z nejpotupnějšího nástroje se stane vítězná a nejslavnější znamení spásy. A především by nesnesli skutečnost, že ani pro ně *není jiné cesty*. A přece přijde doba, kdy se Ježíšovi učedníci mají *chlubit i souženími, protože v soužení se cvičí vytrvalost*. Chceš se také naučit, abys viděl utrpení a pokoření v pravém světle? Odevzdej se s důvěrou Pánu, který ti právě proto nabízí božského Utěšitele. Toto jistě sneseš: jsi předmětem té nejlaskavější péče celého Božího trojjediného společenství. Chceš-li, dostane se ti z darů jeho vnitřního božského života: *Všechno, co má Otec, dal mně, a Duch z mého vezme a dá vám*.

Co je oním bohatstvím, které Otec dal Synu a ze kterého bude Ježíš rozdávat prostřednictvím Utěšitele? Je to ona věčná a nekonečná Boží Moudrost, *kteřou měl Pán na počátku svých plánů, před svými skutky, odpradávná*. Ještě dříve, než stvořil nebesa i zemi, dříve než ji naplnil

Rozkoš Boží Moudrosti

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Všechno, co má Otec, je mé, proto Duch z mého vezme a zvěstuje vám!

nepřebornou pestrostí darů života, než do jejího středu postavil svého nejmilovanějšího a nejvznešenějšího tvora, kterého si *učinil ke svému obrazu*⁽⁵⁾, již tehdy jeho Moudrost věděla, že ten nejmilovanější tvor vystoupí svévolně z Božího řádu, že si sám zatarasí cestu ke všem darům, které mu Moudrost připravila. Ačkoliv byl povolán k životu a blaženosti, odmítne Stvořitele a dá přednost Hadovi, a tak *velice rozmnoží své trápení a propadne smrti*⁽⁶⁾. A přece se Otec nevzdává svého plánu a stvořil zemi a člověka, určeného k blaženosti. Když svou neposlušností strhne na sebe utrpení a smrt, Otcova moudrost, která se *narodila před pahorky a měla rozkoš v tom, že se může stýkat s lidmi*, vymyslela *lepší plán*⁽⁷⁾, jak zachránit to, co je stvořeno:

Stanovila, že daruje světu v čase svého jediného Syna. Vykoupení, které přinese svou *poslušností*, je podivuhodné v tom, že ačkoliv nás nezabaví utrpení a smrtí, od základu změní jejich hodnotu. To, co je neúprosným důsledkem neposlušnosti a hříchu, stane se drahocenným prostředkem k jeho přemožení. Stvořitel, který tak hýřil nápady, když tvořil tento svět, nekonečně překonal svou tvořivost božským plánem, jak zachránit, co bylo ztraceno. Boží Moudrost se ti tak představuje jako nekonečná láska spojená s nekonečnou mocí. A protože nekonečná Moudrost dobře ví, co pro své zranění nemůžeš snést, dává ti kromě Syna i svého nejštědřejšího Ducha. On protrhne mraky, které zahalují tvou mysl, a dá ti nahlédnout do spásonosného světla svého odvěkého úradku, abys snesl i to, co zatím pokládáš za nesnesitelné.

Rozjímej o laskavé ohleduplnosti a nekonečné trpělivosti, s jakou si Ježíš chystá cestu, aby tě vyváděl z tvé porušenosti a zaslepenosti. Odevzdej se zcela vedení Ducha Svatého, aby tě naučil veškeré pravdě. On, který vedl Božího Syna od Nazareta přes Jordán, Tábor, Getsemany a Golgotu až ke slávě vzkříšení, i tebe

Liturgická čtení

1. čtení - Př 8,22-31

Toto praví Boží Moudrost: „Hospodin mě vlastnil na počátku svých plánů, odpradávná před svými skutky. Od věčnosti jsem utvořena, od začátku, dříve než povstala země. Než byly propasti, jsem se narodila, než byly prameny, bohaté vodou, dříve než byly zaklíněny hory, před pahorky jsem se narodila, dříve než učinil zemi a shromáždění vod, první hroudy země. Byla jsem tam, když rozpínal nebesa, když nad propastí vyměřoval obzor, když na výsostech upevňoval oblaka, když dával sílu pramenům oceánu, když určoval moři jeho meze, aby vody nepřekročily jeho břehy, když upevňoval základy země, tu jsem u něho přebývala jak nejmilejší dítě, den co den jsem byla jeho potěšením, před ním jsem si v každou dobu hrála, hrála jsem si na okruhu jeho země, rozkoší mi bylo stýkat se s lidmi.“

2. čtení - Řim 5,1-5

Bratři! Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba

Dokončení na str. 8

naučí utrpením poslušností, abys měl *přístup k milosti a pevně v ní stál* díky *naději*, že dosáhneš slávy u Boha. Vidíš to na jeho učednících, kteří naplnění Duchem Božím dosvědčují svou naději radostí, že mohou trpět pro jeho jméno.

Ve světle dnešního setkání s Ježíšovou velkodušnou láskou máš mnohem více důvodů než Žalmista, abys volal plný úžas: *Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné je tvé jméno! Co je člověk, že na něho myslíš? Co je smrtelník, že se o něho staráš?*⁽⁸⁾ Klaněj se s vděčnou úctou moudrosti Nejsvětější Trojice, „každé osobě zvlášť i jejich jedinému bytí, jedné svatosti a moci“⁽⁹⁾.

Duchu pravdy, uveď mě do veškeré pravdy!

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 6,60; ⁽²⁾ srov. Lk 19,42; ⁽³⁾ srov. Mt 23,37;

⁽⁴⁾ Flp 2,8; ⁽⁵⁾ Gn 1,26; ⁽⁶⁾ srov. Gn 3,16.19;

⁽⁷⁾ srov. hymnus *Kříži věrný*; ⁽⁸⁾ resp. žalm 8;

⁽⁹⁾ preface o Nejsvětější Trojici

Na slovíčko

Základní tajemství křesťanství, tajemství Nejsvětější Trojice, lze poznávat jen na základě milosti, daru poznání, které nám právě Nejsvětější Trojice, Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch Svatý dává. Ve chvíli, kdy jsme vedeni k tomu, abychom se v modlitbě na Trojjediného Boha obrátili, jsme postaveni před otázku: „Jak Boha oslovit? Kdy se obrátit s prosbou, díkem či chvalozpěvem na Otce, kdy na Syna, kdy na Ducha Svatého?“

Někdo se v tu chvíli řídí „citem“, jiný podle liturgických období: když je například doba svatodušní, oslovuje v osobní modlitbě více Ducha Svatého, o Vánocích a Velikonocích více Ježíše Krista... S dotazem, kdy kterou Osobu Nejsvětější Trojice oslovit, se můžeme setkávat častěji.

První potíž ovšem může nastat už v samotném chápání Osoby Boha Otce ve vztahu k ostatním světovým náboženstvím. V době do určité míry obdobné úpadku helenistického myšlení, v době eklekticismu a synkrece, sílí vlivem neznalosti vlastní víry tendence směřovat to, co smísit nejde. Je pravda, že každý člověk má od Boha dar, aby jej, svého Stvořitele, poznával, na druhou stranu nelze tvrdit, že pojetí či představa o Tom, jehož nazýváme nejvznešenějším slovem – Bůh – je totožná.

Na tento rozpor odkazuje podnětným způsobem například modlitba doxologie, již můžeme slyšet v katolických kostelích v Turecku a zvláště v arabském světě, kde v mešních modlitbách zaznívá jasně oslovení, které by možná ne každý čekal: „Všemohoucí Alláhu (Bože), Ty jsi poslal svého Syna Ježíše Krista...“ Následuje pak vyznání víry v Ježíšovu smrt a zmrtvýchvstání, odkaz na jednotu Otce a Syna v Duchu Svatém... Oslovení Boha „Alláh“ se přitom často přisuzuje vyznavačům islámu, jejichž pohled na Boha je deformovaný a od pravého poznání Boha odvádějící právě tím, že v Nejsvětější Trojici nevěří.

Jedním z východisek a klíčů pro poznání plné a pravé víry v Boha je oslovení „Kyrie“ – „Pane“. Tak byl ovšem také oslovován pozemský vládce či

modla. Z dějin víme, že právě pro skálopevné vyznání víry, že jediný Kyrios je Ježíš Kristus, Boží Syn, podstoupila spousta našich spolubratří a spoluses-ter mučednickou smrt. A podstupuje dodneška. Vždyť jedním z prvních mučedníků byl svatý Apoštol národů, který sám napsal, že toto vyznání iniciované Duchem Svatým vede ke spáse. Skutky apoštolské a evangelia jsou prosyceny slovem svatého Petra, apoštolů a učedníků – a především slovy samotného Ježíše, která toto dosvědčují. Tradice víry církve a křesťanské modlitby právě ukazuje Ježíšovu vládu v pevném spojení s tajemstvím Nejsvětější Trojice. Jedním z projevů této víry a její praxe je oslovení, které často v liturgii slyšíme: Ježíše Krista nazýváme „naším Pánem“, a tak jej odlišujeme od oslovení Boha Otce a Boha Ducha Svatého.

Pohled na dějiny církve nás takto vede k pohledu na dějiny spásy. Již samotné liturgické vyjádření událostí, v nichž v Duchu Svatém začali první apoštolové a učedníci Ježíšovi skrze něj poznávat Otce „v pravdě“, dává vodítko, jak Trojjediného Boha oslovovat.

Jen v Duchu Svatém lze vyznat, že Ježíš je Pán. Křtem v církvi se otevírá brána k tomuto přijetí Ducha Svatého. Počátek dějin církve začíná jejím počítím – jak vyznávají církevní Otcové – při křtu Ježíšově v řece Jordánu, při

Poslední večeři, při smrti Ježíše Krista za spásu světa na golgotském kříži; a vrcholí v den narození církve, v den Letnic při seslání Svatého Ducha. Právě o Letnicích nacházíme základ liturgické modlitby církve, počátek slavení svátosti jejími služebníky, počátek života těch, kdo bývali nazýváni již v prvních dobách nejen „christoforoři“ – nositelé Krista, ale zvláště „pneumatoforoři“ – myšleno tím nositelé jeho Ducha.

A již přijetí první, vstupní svátosti, křtu, bylo od počátku vázáno na život v tomto společenství vykoupených. Ono právě v den Letnic vyznávalo v síle a ve světle Ducha Ježíšova, jehož On seslal od svého Otce, velké skutky Boží: dějiny spásy. Jejich ústředním bodem je velikonoční tajemství: Ježíš Kristus, očekávaný Mesiáš, je Pánem našeho života, on je vtělené Boží Slovo, stal se člověkem, narodil se z Marie Panny, byl ukřižován, umřel, pohřben, třetího dne vstal z mrtvých... Nyní seslal svého Ducha, o němž zvláště při Poslední večeři hovořil, jehož naposled před požehnáním při svém nanebevstoupení slíbil. – Když prosíme o Ducha Svatého, prosíme o toto společenství víry. Pokud jsme v tu chvíli sami, o duchovní podíl na něm, abychom mohli společně vyznávat – zvláště při mši svaté: „Ježíši, Ty jsi náš Pán, jediný Syn Otce v nebesích, jediná pravá ikona Otcovy lásky, díky níž je každý člověk povolán k životu a skrze Tvůj kříž a zmrtvýchvstání ke spáse ve společenství církve.“

P. Oldřich

Eucharistická adorace se Svatým otcem

V rámci probíhajícího Roku víry povede Svatý otec František v **neděli 2. června od 17 hodin** v bazilice sv. Petra v Římě **hodinovou eucharistickou adoraci**. Je přáním Svatého otce, aby se ve stejnou hodinu připojilo k adoraci co nejvíce diecézí a farností po celém světě. Tato událost má poskytnout věřícím příležitost spojit se s nástupcem sv. Petra a se svým biskupem v modlitbě adorace k živému Kristu přítomnému v Nejsvětější svátosti na oltáři.

Od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti. V jednotě s papežem budou i v mnoha farnostech v ČR probíhat eucharistické adorace. Přijmeme pozvání k této modlitbě ve spojení se Svatým otcem. Tato adorace může být nejen oslavou daru víry, jehož význam chtěl připomenout papež Benedikt XVI. vyhlášením Roku víry, ale může být také oslavou daru Eucharistie, jehož nevýslovnou hodnotu si připomínáme v prožívaném Roce Eucharistie.

Poselství ze San Damiano

Nechala jsem ho zemřít, abych vás zachránila
(Poselství ze 17. května 1968)

29. září 1961, o svátku sv. Michaela archanděla, v malé vesničce San Damiano v severní Itálii Rosu Quattrini (1909-1981) navštívila Panna Maria. Rosa byla prostá venkovanka, vdova, matka tří dětí. Po posledním porodu u ní nastaly zdravotní komplikace a musela podstoupit chirurgický zákrok. Následujících devět let se rány nehojily, Rosa střídavě žila doma a v nemocnici. 24. září 1961 byla propuštěna z nemocnice jako nevyлéčitelná.

Při zmíněném zjevení Panny Marie („krásné Paní“) byla požádána o příspěvek do sbírky pro otce Pia. Bylo jí sděleno, že pokud má víru v otce Pia, on ji uzdraví. Pak se spolu Panna Maria a Rosa pomodlily. Rosa dostala slib, že bude moci navštívit otce Pia, že bude uzdravena.

Na jaře 1962 podnikla Rosa pouť do San Giovanni Rotondo, při modlitbě růžence se opět setkala s Pannou Marií, která se jí představila: „Jsem Matka útěchy a sužovaných. Po mši svaté tě doprovodím k otci Piovi a on ti dá úkol.“ Otec Pio Rose řekl, že musí fyzicky i duchovně pečovat o nemocné. Tak se i stalo.

Od 16. října 1964 až do své smrti 1981 měla Rosa další zjevení. Nejprve ke zjevením docházelo, když se Rosa vkleče modlila u hrušně, která rozkvetla při prvním zjevení na důkaz, že vidění je pravé. V září 1968 jí to místní biskup zakázal. Rosa poslechla a od té doby zjevení probíhala v Rosině domě, každý pátek, v některé svátky, každý první pátek a první sobotu a na všechny mariánské svátky. Rosa přijímala, zaznamenávala a šířila vzkazy Naší Paní, a to až do 31. května 1970, kdy jí opět místní biskup zakázal vzkazy šířit. Rosa poslechla, ale soukromě si všechny vzkazy zaznamenávala.

Poselství Panny Marie nás povzbuzují k modlitbě a pokání, k modlitbě růžence, přijetí kříže a následování Ježíše, k účasti na mši svaté, k častému přijímání Eucharistie, k modlitbě za církev a za papeže, k prohloubení oddanosti Svatému Srdci Ježíšovu a Zarmoucenému a Neposkvrněnému Srdci Mariinu a k modlitbě za svornost rodin a za mladé lidi. Poselství varují také před velkým očisťováním a tresty, před velkou válkou, která přijde, když lidé nebudou poslouchat poselství Naší Paní. Tresty mají přijít po velké epidemii. Některé Rosiny předpovědi se potvrdily.

Mnoho lidí podalo zprávu, že mělo vidění, když byli v San Damiano, někteří viděli „tanec slunce“, jiní cítili nebeskou vůni a slyšeli nebeské hlasy. Byla hlášena duchovní obrácení a fyzická uzdravení. Byly zhotoveny a uchovány fotografie Panny Marie a jiných obrazů přirozeně nevysvětlitelné.

Zjevení nebyla uznána církevní autoritou. Je však třeba říci, že je brali vážně např. sestra Lucie dos Santos nebo otec Pio. A zázraky v poutním místě San Damiano se dějí i dnes.

Moje děti, cítím tolik radosti, když jsem obklopena svými syny, kteří mě milují a kteří milují mého Syna ve svaté Eucharistii. Vyrůstujte stále více ve víře, v lásce. Buďte stále poddajní, pokorní, trpěliví ke všem. Snášejte se navzájem, i když vás to stojí oběť. Obětujte všechno za obrácení hříšníků, aby mohli být všichni zachráněni a milovali mě, Matku lásky a útěchy.

Modlete se, modlete se, moje děti! Už tak dlouho chodím jako poutnice po této zemi, abych své děti zachránila, abych jim darovala mnoho víry a abych je posilovala na cestě k mému Synu Ježíši.

Modlete se k věčnému Otci a obětujte všechno, aby On všem odpustil a vás zachránil. Modlete se ve spojení s anděly a svatými. Můžeme konat všechno, víra bude v mých synech růst. Matky, modlete se mnoho za své děti, zvláště když se účastníte mše svaté. A když kněz pozvedá kalich, aby jej obětoval věčnému Otci, tehdy máte věčného Otce prosit, aby vás s pomocí svého Božského Syna očistil a posvětil pro nebe.

Modlete se za moje zvláště milované syny, aby šli cestou svatosti a mohli povolovat všechny ty syny, které jim Ježíš světil, aby je na cestě ctnosti připravili s vel-

Mamma Rosa, modlící se doma

kou pokorou a láskou k Bohu a k bližním. Můj Syn Ježíš je tak nekonečně milosrdný! Když krácel po této zemi, přicházel k mladým a k dětem. Laskavě s nimi zacházel, daroval jim tolik lásky a dobroty. Také vy, moji zvláště milovaní synové, máte to dělat jako Kristus: Otevřete svoji náruč, mluvte laskavě, volejte všechny moje syny a přivádějte je do bezpečného přístavu spásy. Prodlévejte před eucharistickým Ježíšem a noste ho ulicemi, aby přinášel do srdcí mír a lásku a vykořenil pýchu a zlobu. Má být jenom láska, modlitba a mír..., mír..., mír! Modlete se mnoho k věčnému Otci, aby otevřel brány nebe a přišel s jasným světlem a mohl zachránit moje syny.

Posílám stále do vaší blízkosti anděly strážné, aby vás osvětili a vnukali vám stále dobro a křesťanskou lásku. Ale jenom málokterí mě poslouchají! Odpůrce znepokojuje duše, dusí je a ony už nerozumí, co je dobré a co zlé. On to všechno dělá, on!

Pláču tak velice! Modlete se k Duchu Svatému, moje děti, aby vás osvětil, abyste si vzájemně porozuměly. Nebud'te domýšlivé, pyšné, nemějte žádnou zlobu, ale jen lásku a buďte vytrvalé až do smrti, protože všechno na světě pomine. Všechno, co jste dobře vykonaly, bude zapsáno v knize života, a když stanete před Božím soudem, budou vaši andělé strážní a vaše nebeská Matka vypovídat, co jste vykonaly. Já jsem Matka všech. Budu prosit svého Božského Syna, aby měl slitování, aby vás zachránil a přivedl do ráje. ►

► Moje děti, zpívejte přes den hymny chvály na Ježíše, děkujte mu za všechno, co pro vás vykonal, a za velké milosrdenství, které vám prokazuje. Vrhněte se k jeho nohám a prostě o smilování, vždyť Ježíš je Král králů a může vám dát všechno. Zasvěťte se jemu tělem a duší, darujte se jemu s tělem a duší, darujte se jemu úplně – také všechny vaše hříchy, které Ježíš zničí. A On zapálí vaše srdce silnou láskou.

*Milostná soška Panny Marie
v San Damiano*

Obejměte kříž a následujte Ježíše, vždyť já jsem byla na jeho straně a při něm na křížové cestě, která byla tak bolestná kvůli tvrdým ranám, bičováním, urážkám a políčkům. Přivedli ho do politováníhodného stavu... nebyl k poznání, jestli je to ještě člověk! Tolik jsem trpěla, když jsem viděla Ježíše v tomto stavu, ale nechala jsem ho zemřít, abych vás zachránila, moje děti, a vy byste se měly kvůli vaší spáse a spáse celého světa modlit, obětovat, trpět.

Pod mým pláštěm budete schopny nést kříž až do nebe, kde já otevírám brány, a vy vstoupíte slavně a triumfálně. Poslouchejte mě, moje děti, poslouchejte moje volání matky, která tolik trpí. Modlete se, modlete se a důvěřujte mi. Já nechám sestoupit déšť milosti a podpořím vás v životě a zvláště ve vaší poslední hodině.

Žehnám vám, moje děti, které máte hlubokou víru, silnou lásku a jste sjednoceny v mé náruči. Spočítejte všichni na mém mateřském srdci!

Z Maria heute, duben 2013, přeložil -mp-

Poznámka redakce:

Úvodní informace o San Damianu podle www.catholicrevelations.org.

Svědectví ze San Damiano

Ještě jsme neznali San Damiano, byla to naše první poutní cesta. Přišli jsme proto, abychom poděkovali Matce Kristově za neočekávané uzdravení mojí sestry (rakovina s následným hnisavým zánětem pohrudnice). Jedna zdravotní sestra z Pasteurovy kliniky v Toulouse dala mojí sestře, která ležela v nemocnici, malý sáteček, jenž byl požehnán v rajské zahrádce v San Damiano, a dala jí také vodu ze studny v San Damiano, aby ji pila.

Přišli jsme z Grenoble a dorazili do San Damiana v podvečer svátku Seslání Ducha Svatého roku 1977. Byli jsme vesnicemi poněkud zklamáni, ale plni odvahy – a té je v San Damiano potřeba mnoho! – zúčastnili jsme se všech duchovních cvičení. Na svatodušní neděli jsem se posadila s mužem na lavičce proti soše Panny Marie v rajské zahrádce. Sotva jsem se posadila, uviděla jsem zlatý prach nad sochou a okolo ní jakoby velmi jemný a zářivý závoj. Zaslýchla jsem lehké zašustění. Skrze tuto „oponu“ jsem uviděla mladou dívku, která měla nejvýš 15 let. Usmívala se. Otočila jsem hlavu a ohlédla se. Jasný světelný odlesk ozářil tváře a oděvy

přítomných. Řekla jsem svému muži: „Vidíš ty žluté lidi?“ Pak jsem pohlédla zase k soše. Jemný zlatý prach padal stále dolů a já jsem stále ještě slyšela jemné šustění. Pak se postavila ta mladá dívka, která stála poněkud bokem, přesně přede mnou. Teprve tehdy mi bylo jasné, že jsem viděla opravdovou mladou, úplně živou dívku. Přišla k mému místu, zlatý prach ustal a už jsem neviděla rajskou zahrádku. Zůstaly jsme proti sobě, ona se usmívala stále více, všemi svými tahy obličejem, její ústa byla zavřená.

Černé oči se radostně usmívaly, velmi radostně. Její obličej byl velmi jemný. Pod jejím bílým závojem jsem neviděla její vlasy. Neměla ani korunu, ani zlaté srdce na hrudi (na soše je o tomto svátku měla). Z tohoto mladého děvčete vycházela rozhodná mírnost, pokora lásky, velká radost. Zůstala jsem celá překvapená sedět, pozorovala jsem ji, aniž bych s ní mluvila, třeba jen vnitřně. Potom jsem ji už neviděla, aniž bych zpozorovala, jak se to stalo.

M. B.

Z Maria heute, duben 2013

Přeložil -mp-

EXERCICIE KONANÉ NA SVATÉ HOŘE

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
20. 6. 2013 17.30 hodin	23. 6. 2013 13.00 hodin	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
15. 7. 2013 17.30 hodin	19. 7. 2013 8.30 hodin	„Žít v pravdě a lásce (První Janův list)“	P. Angelo Scarano	1510 Kč
22. 7. 2013 17.30 hodin	26. 7. 2013 8.30 hodin	„Duchovní boj: boj proti hříchům podle Písma a učení Otců“	P. Angelo Scarano	1510 Kč
12. 8. 2013 17.30 hodin	16. 8. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro pedagogy, studenty atd. „Boží pedagogika“	P. Petr Beneš, CSsR	1510 Kč
19. 8. 2013 17.30 hodin	23. 8. 2013 13.00 hodin	„Žít podle Ducha“	P. Jan Sokulski, CSsR	1600 Kč
25. 8. 2013 17.30 hodin	31. 8. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310 Kč
2. 9. 2013 17.30 hodin	6. 9. 2013 8.30 hodin	„Eucharistie – naše posvěcení“	P. Josef Andrejčák, OCr.	1510 Kč

Příhlášky jen písemně: Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II – 591,
e-mailem ex.dum@svata-hora.cz, nebo vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz.

Svatá Hora odvěkým útočištěm českého lidu

Milostná soška Svatohorské Madony je počínaje rokem 1732 každoročně slavnostně korunována v korunovační kapli na Svaté Hoře u Příbrami. Koruna, jež je odznakem moci a vlády, spočívá na hlavě Panny Marie i malého Ježíška, chovaného v náručí. Koruna Matce Boží náleží, neboť ona vládne české zemi ze svého výsostného hradu, duchovní pevnosti, která stovky let představuje jedno z hlavních náboženských a národních center našeho lidu.

Po staletí sem poutníci oddané a rádi putovali, v míru i bouřích tohoto světa, aby vzdali hold Královně Čech, u které nalézali pomoc, radu, útěchu, odpuštění, uzdravení, naději. Krajané na ni vzpomínají v daleké cizině. Češi a další Slované, Němci i příslušníci jiných národů sem s úctou a zbožností putovali, často za cenu nemalých fyzických obtíží.

Dějiny tohoto místa nebyly však odeždy klidným hájemstvím mariánské úcty. Matka Boží musela svádět boj s démonickými silami pohanství, s herezemi husitství a protestantismu, poskytovat azyl křesťanům prchajícím před nemilosrdnými islámskými dobyvateli, stejně jako vzdorovat vichrům moderního rudého bezbožectví. Náš národ nikdy neopustila. „Milá byla Panna Maria Čechům a milí byli Čechové Panně Marii,“ pronesl v těžkých dobách 17. století český vlastenecký jezuita Bohuslav Balbín. Kolem Mariánského hradu se často v historii stahovala

bouřná mračna, která se našťěstí vždycky rozplynula a – nerudovsky řečeno – z červánků opět vyskočilo slunko.

K posvátnému poutnímu místu nad hornickou Příbramí se váží četné příběhy, uchovávané v paměti lidu a publikované ještě v časech, kdy křesťanský pohled

Rytíř Malovec se brání lupičům

na svět byl obecnou normou. Poznáváme v nich působení Panny Marie v našich dějinách a její sílu, s jakou dokázala nepoddajný či svedený lid přivést na správnou cestu, případně poskytnout účinnou pomoc ohrožené otčině.

Ze šera dávnověku vystupuje vyprávění o českém rytíři Jetřichu Malovcovi, jehož rodové jméno máme spojené s jihočeským krajem. Tento rytíř žijící ve 13. století slýchal o hoře, na které je

zvláště ctěna Matka Boží a kde dochází k vyslyšení proseb věřících. Rozhodl se místo také navštívit. Když se se svou družinou blížil k cíli, byl ze zálohy připraven tlupou vedenou svým bývalým zbrojnošem, cizákem Artem. V boji s přesilou si Malovec vzpomněl na příslib pomoci, a vida možnou porážku, prosil Pannu Marii o záchranu pro sebe a své věrné. V duchu učinil slib, že v případě vyvážnutí z nebezpečí smrti postaví ke cti Panny Marie na Svaté Hoře důstojnou kapli. Poté, co se Malovec zbrojnoš Bořita probjoval k rohu a zatroubil na něj, přispěchali na pomoc dřevorubci, s jejichž přispěním byl lupičský houf přemožen. Rytíř s pomocí lesních dělníků našel vhodné místo, na kterém nechal postavit kapli, jež se stala útočištěm poutníků.

Malovecova cesta mohla skončit smrtí, ale po vyslyšené přímlově Matky Boží se nakonec proměnila v požehnání. Zajatý lupič Art, který byl Malovcem původně vyhnán kvůli hanobení Čechů a jejich křesťanské víry, nakonec ve svém vězení na Makové Hoře učinil upřímné pokání a obrátil se. Zločinec žádal pana Jetřicha o možnost odčinit své kruté skutky. Vlastní vinu smyl tím, že dobrovolně a pilně lámal kámen v lomu a vynášel ho na stavbu svatohorské kaple. Byl málomluvný, s příchodem večera se dlouze modlival. Stále ho trápilo, jak nevděčně a krutě se zachoval ke svému dobrodinci. S posvěcením kaple dosáhl Art, ze kterého se stal upřímný mariánský ctitel, také úplného odpuštění a svobody od rytíře Malovce.

Ve 14. století nechal pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic kapli opravit. Podle tradice byl sám arcibiskup Arnošt autorem gotické dřevorezby milostné sošky Svatohorské Madony. Kaple se postupně stávala příliš malou pro rostoucí počet poutníků, pro svůj památný význam však nebyla zbořena, ale rozšiřována o další kaple, které stavěli podobně zbožní dobrodinci, jako byl rytíř Malovec. Tak pomalu rostl Mariánský hrad s mnoha kaplemi, oltáři, čtyřmi branami, ambity, věžemi a domem strážce poutního místa.

Ani lítice třicetileté války se nevyhnula Mariánskému hradu. Jako zázrakem jej nesmetla z povrchu země. V roce 1647,

Co nám říká Duch Svatý?

– dokončení katecheze ze str. 2

živá voda, kterou je Duch Svatý, tiší žízeň našeho života, protože nám říká, že jsme milováni Bohem jako děti, můžeme mít Boha rádi jako jeho děti a můžeme s jeho milostí žít jako děti Boží, jako Ježíš. Nasloucháme však Duchu Svatému? Co nám říká Duch Svatý? Říká nám: Bůh tě miluje, má tě rád. A my? Máme rádi Boha a druhé jako Ježíš? Nechme se vést, nechme se vést

Duchem Svatým. Nechme jej, aby nám promluvil do duše a řekl: Bůh je láska a neustále nás očekává. On je Otec a má nás rád jako opravdový tatínek, miluje nás doopravdy. A toto říká srdci jedině Duch Svatý. Slyšme Ducha Svatého, naslouchejme Duchu Svatému a jděme vpřed touto cestou lásky, milosrdenství a odpuštění.

Přeložil Milan Glaser, Česká sekce RV

za vlády českého krále Ferdinanda III. Habsburského, Švédové dobyli Cheb a následujícího roku ohrozili Prahu, zradou pronikli na Malou Stranu a Pražský hrad, kde zabíjeli a drancovali. Jednoho dne onoho sedmačtyřicátého roku zabušil na městskou bránu v Březnici, nedaleko od Příbrami, císařský vojenský kurýr. Zdejší měšťan Ondřej Bohutínský v něm poznal svého krajana, mladého Bohuše Kyptu, který se cestou do jižních Čech ve městě zastavil a vyprávěl místním o dosavadních bojích a o tom, jak švédský vetřelec snadno postupuje zemí díky českým zrádcům, které císař pro hereze a nesnášenlivost vypudil ze země a kteří se nyní mstí katolíkům. Bohuš radil, aby Březničtí utekli před Švédy do lesů, že prý jim pro záchranu života nic jiného nezbyvá. Bohutínský opáčil: „A ještě něco nám zůstává, modlitba k Bohu, prosba k nebesům, ochrana svatohorské Bohorodičky.“ Císařský kurýr Kypta přisvědčil starcovu odhodláním: „Učiňte tak, modlete se za vlast, za sebe i za nás, modlete se za zdar našich zbraní, za pokoj a mír v zemi tak těžce zkoušené.“ Po vojákově odjezdu padlo rozhodnutí: kdo je schopen bojovat, ať vezme meč a hájí vlast silou,

*Uctívání Svatohorské Madony
v úkrytu před Švédy*

ostatní budou putovat na Svatou Horu a u Bohorodičky vyprosí pomoc císařskému vojsku a záchranu vlasti. V duševní tísní, že jsou ohroženy vzácné statky církve a národa, že hrozí znesvěcení hrobů českých světců a králů ve Svatovítském chrámě, a v obavách o budoucnost země a jejího lidu vyšli poutníci s korouhvemi a sochami z Březnice známou cestou k Mariánskému hradu. Podle zvyku vedl pouť Bohutínský, který pevně svíral hůl s vyřezávaným křížem. V každé vesnici se průvod zastavoval. Poutnický vůdce ohlašoval, že pouť se koná proto, aby Bůh chránil zemi, aby byly Čechy zbaveny nepřítelů a do našich domovů se vrátil mír. Jak procesí putovalo krajem, poutníků, praporů a soch notně přibývalo.

Mohutné procesí nalezlo Svatou Horu prázdnou. Obavy poutníků rozptýlil strážce poutního místa mnich Jan, který v případě potřeby dovedl zacházet i s mečem. Před příchodem procesí totiž ukryl milostnou sošku Madony Svatohorské a další cennosti na bezpečné místo, kde by je Švédové nenalezli. Spolu s Příbramskými se poutnický proud ubíral do lesů k Obecnici, kde bylo zvoleno vhodné místo pro úkryt milostné sošky. Dřevorubec vyhlídl starou košatou lípu, jejíž dutý kmen skýtal možnost skryše. Lid nakupil pod strom kamení a na zbudovaný oltář mnich Jan postavil milostnou sošku, před kterou se poutníci pomodlili. Každý den, kdy zde byla soška ukryta, mnich-strážce sloužil u lesního oltáře mši svatou za pokoj a mír v české zemi. Poutníci slíbili držet v taj-

nosti místo úkrytu, neprozradit ho ani pod hrozbou mučení. Bohutínský se nevrátil do Březnice, ale zůstal s mnichem Janem v lesích, aby mu ministroval a spolu s ním opatroval vzácný poklad. V krutých dobách třicetileté války znamenala pro Čechy mariánská úcta mimořádnou útěchu a posilu. Při krátkém švédském drancování Příbrami našťastí svatohorská kaple nebyla vypálena. Po rychlém odjezdu Švédů nastal konečně klid, kdy za velkého zájmu křesťanského lidu byla milostná soška přenesena slavnostně zpět na svůj svatohorský trůn. Mezi věřícími z Příbrami, Obecnice, Jesenic, Jablonné, Borku, Žirova, Dubence, Hořan, Lisovic a dalších obcí přišlo za záchranu poděkovat i početné březnické procesí se zasloužilým poutnickým vůdcem Bohutínským. Brzy nato, v roce 1648, došlo k uzavření míru v Münsteru a Osnabrücku a ukončení kruté třicetileté války.

V době nepřítelů vzdálené od této války Panna Maria opět zasáhla, aby zachránila český lid před zotročením a zničením. V roce 1683 se křesťanská vojska střetla s pohanským tureckým vojskem před Vídní a porazila je. Jak víme, byla to nakonec mocná modlitba svatého růžence, která obrnila a sjednotila ducha obránců Vídně, kteří pak s pomocí Panny Marie Vítězné porazili dvojnásobnou přesilu muslimů. Spojené říšskoněmecké, habsburské a polské armády dokázaly zasadit Turkům osudovou ránu. Triumf křesťanů nad výbojným půlměsícem znamenal obrat ve válce a postupné zatlačování tureckých agresorů zpět. Křesťané zahájili úspěšný osvobozovací boj v jihovýchodní Evropě. V habsburském vojsku bojovali roku 1683 samozřejmě také Češi. Věhlasný český šlechtic Kašpar Zdeněk Kaplíř ze Sulevic se významnou měrou podílel na obraně Vídně.

V tomto pohnutém čase, ještě před vítězstvím kříže u Vídně, se Morava stávala cílem tureckých vojenských a zásobovacích výpadů, při kterých byly zabírány nejen zásoby potravin, ale byli také zajímáni moravští křesťané a posíláni do otroctví. Morava těžce trpěla turko-tatarskou zhoubou, a tak mnoho Moravanů hledalo útočiště v sousedních Čechách.

Moravští utečenci, kteří doputovali do Příbrami, úpěnlivě prosili Svatohorskou Divotvůrkyni a Ochránkyni křesťanstva,

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 3

je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha.

Ale nejen to! Chlubíme se i souženími. Víme přece, že soužení plodí vytrvalost. Vytrvalost (plodí) osvědčenost, osvědčenost (plodí) naději. Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vyлита do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.

Evangelium - Jan 16,12-15

Ježíš řekl svým učedníkům: „Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí.“

aby Turci byli poraženi a zahánáni daleko od křesťanských zemí. Jejich vyprávění o tureckých hrůzách budilo na Příbramsku vážné obavy. Vždyť Čechy byly v těsném sousedství a na zemských hranicích nebyla žádná silnější moc, která by pohanskou záplavu zastavila. Země se připravovala na branný odpor. K ohrožené Vídni směřovaly vojenské šiky, veřejné zábavy byly zakázány a lidé byli vybízeni k modlitbám za vítězství křesťanských zbraní. Svatá Hora a další poutní místa se tak plnily prosebníky.

Jednoho dne se Příbramí prohnal oddíl ozbrojenců na koních. Velitel se ptal náhodné měšťanky, kudy nejrychleji dojedou na Svatou Horu, o které je známo, že leží na zázračné půdě. V Příbrami nastal zmatek. Vojáci byli pokládáni za nepřátele, kteří přijeli loupit. Lid se ozbrojil a v obavách o osud milované Svaté Hory vystoupal na vrch. S úlevou příbramští obyvatelé zjistili, že jezdci jsou cisařští katoličtí vojáci, kteří pod vedením Ferdinanda Schleichera z Wiesenthalu přijeli na slovné poutní místo proto, aby pro křesťanskou armádu vyprosili vítězství v nadcházejících bojích s Turky. Všichni vojáci, kteří Příbramským dodali novou naději, přistoupili ke svatému přijímání a nechali si posvětit prapor a dotýkat jej milostnou soškou. Přímluva a ochrana Panny Marie Svatohorské provázela cí-

Svatohorská Madona - dobová kresba

sařské vojiny do následných bojů. I vrchní velitel spojené křesťanské armády, polský král Jan III. Sobieski, vložil osud křesťanstva do rukou Svaté Panny. Politická nejednota a ekonomické potíže polské stavovské monarchie by mu byly málem zabránily vyjet Vídni na pomoc. Na základě mariánského zjevení svého zpovědníka, v němž Panna Maria slíbila křesťanům vítězství, však král Jan v plné důvěře v pomoc Matky Boží zamířil s 27 000 vojáků vstříc nepříteli. Cestou se zastavil na Jasné Hoře v Čenstochové, kde osobně ministroval knězi při mši svaté a prosil zdejší Černou Madonu o vítězství. Válečník pokládal Pannu Marii za svou vrchní Velitelku, neboť ona dokázala potřit hla-

Pokračování **Katechismu andělů** otiskneme v příštím čísle Světla.

Redakce

vu hada pekelného a porazit i jeho opovážlivé pozemské přísluhovače. Díky její mocné přímluvě u Boha zvítězila početně slabší, sedmdesátitisícová křesťanská armáda nad tureckým vojskem, čítajícím téměř 140 000 vojáků.

Když na začátku října 1683 připutoval na Svatou Horu voják s ovázanou rukou a v potrhané uniformě, poznal v něm svatohorský strážce Paldera, sám bývalý voják, svého dávného přítele Viluse, jenž byl členem jízdního oddílu, který tak mocně zapůsobil na Příbramské v čase válečného tažení. Oba vysloužilci se objali, vešli do kaple a před Svatohorskou Královnou se dlouho modlili a děkovali Pánu Bohu, že kříž zvítězil nad půlměsícem a jejich životy jsou zachráněny.

V pozemských bouřích byla Svatá Hora majákem, ke kterému se upíraly zraky českého katolického lidu. Bazilika nad Příbramí je jedním z nejmilejších poutních míst katolických Čechů, jejich hrdostí a pýchou, místem uzdravení a chvály – a také posvátnou půdou, odkud katolíci od své Královny a Velitelky přijímali rozkazy k obraně křesťanského dědictví otců. Ať síla tohoto místa k sobě stále přitahuje zbožný lid a zve zbloudilé k obrácení. Nechť jsme stejně vnímaví k rozkazům Vládkyně Čech, jako byli naši udatní předkové, když šlo o statky víry a vlasti! Dejž to Pán Bůh!

Patriarcha koptské pravoslavné církve u papeže

Dne 9. května patriarcha koptské pravoslavné církve Teodor II. navštívil ve Vatikánu baziliku sv. Petra a nekropoli s apoštolským hrobem. Svatý otec František jej o den později přijal na zvláštní audienci v knihovně Apoštolského paláce, kterou zakončila společná modlitba v kapli Redemptoris Mater. Svatý otec ve svém pozdravu připomněl setkání koptského papeže Šenuta III. s papežem Pavlem VI. před čtyřmi desítkami let (10. 5. 1973). Jím začal ekumenický dialog obou církví, který později vyústil v podepsání společné kristologické deklarace (1988) a ustavení Smíšené mezinárodní komise teologického dialogu mezi katolickou církví a zástupci všech pravoslavných církví (1979). „Jsme šťastni, že dnes můžeme potvrdit to, co naši předchůdci slavnostně vyhlá-

sili. Jsme rádi, že nás spojuje jeden křest. Jeho zvláštním výrazem je naše společná modlitba, která dychtí po dni, kdy se splní Pánovo přání a budeme moci mít účast na jednom kalichu.“

Papež František ocenil pozornost, kterou nově zvolený koptský pravoslavný patriarcha věnuje katolickým Koptům v Egyptě. Z jeho iniciativy vzešla činnost Národní rady křesťanských církví, usilující o bratrské vztahy mezi jednotlivými církvemi a jejich zapojení ve společnosti. Svatý otec se vyjádřil i k těžkým osudům křesťanů v Egyptě: „Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují.“ (1 Kor 12,26) To je zákon křesťanského života a v tomto smyslu můžeme říci, že existuje ekumenis-

mus utrpení. Tak jako krev mučedníků byla semenem síly a plodnosti církve, tak se sdílení každodenního utrpení může stát účinným nástrojem jednoty. A jistým způsobem je toto pravdivé také v širším společenském rozměru a ve vztazích mezi křesťany a nekřesťany. Ze společného utrpení mohou totiž s Boží pomocí vyklíčit odpuštění, smíření a pokoj.“

Patriarcha Teodor II. pozval papeže Františka na návštěvu Egypta a vyjádřil ještě jedno zvláštní přání: „Kéž je naše dnešní setkání prvním z dlouhé řady láskyplných a bratrských setkání mezi oběma velkými církvemi. Navrhují proto, aby se každoročně 10. května slavil svátek bratrské lásky mezi katolickou a koptskou pravoslavnou církví.“

Podle www.radiovaticana.cz

„Kde bydlí Bůh“ – naděje pro těhotné v konfliktu

Podle zpráv Spolkového statistického úřadu ve Wiesbadenu v Německu počet potratů ve druhém čtvrtletí roku 2012 narostl oproti minulému roku o 1,2 procenta – i přes klesající počty žen v plodném věku. Celkem bylo podle oficiálních čísel usmrčeno 26 900 dětí, to je o 300 dětí více než ve stejném období minulého roku. Asi 74 %, tedy skoro tři čtvrtiny žen, které nechaly usmrtit svoje nenarozené dítě, bylo ve věku mezi 18 až 34 lety. Daleko největší podíl předporodních usmrcení dětí, totiž 97 % nahlášených případů, bylo provedeno po takzvaném „poradním řízení“, které – jaký paradox – by mělo sloužit ochraňovat nenarozeného dítěte.

Temná čísla jsou ovšem ještě značně vyšší: 1 000 nemluvnat – tolik se podle realistických odhadů usmrtí potratem v Německu za jediný obyčejný pracovní den. Každoročně pořádaný *Pochod 1 000 křížů* ukazuje viditelné znamení smutku nad těmito dětmi, které nesměly nikdy spatřit světlo světa.

Toto strašně vysoké číslo vyvolává mnoho otázek. Jedna zvláště palčivá zní: Jak bychom mohli potratům zabránit? Jak je možné pomoci matkám, aby přijaly nenarozené děti? Jak je možné potratem ohrožené děti zachránit a jejich matky (a také otce!) uchránit od dramatických následků takového smrtelného kroku? Vždyť navzdory uveřejněným názorům neproběhne potrat beze stop kolem postižené ženy, nýbrž ji velmi hluboce zraní: fyzicky a psychicky.

Jedním spolkem, který svoji práci dokazuje, že je možné ukázat ženám v těhotenském konfliktu východisko ze smrtelné spirály, je **Tiqua**, k jejímž zakládajícím členům patří také známý novinář Jürgen Liminski. Jako pomocná iniciativa pro ženy v těhotenském konfliktu zastává Tiqua nekompromisní ochranu života v zájmu nenarozeného dítěte a jeho matky. Proto neposkytuje poradna také žádný takzvaný „poradenský lístek“, který je předpokladem pro beztrestný potrat. V jejich 40letých zkušenostech v poradenství pro konfliktní těhotenství, které se odvíjí od zakladatelky Tiquy Sonji Denglerové, nevystavovali nikdy poradenské list-

ky a tím konali vždycky to, co požadoval Jan Pavel II. po katolické církvi Německa: aby je zrušila.

Sonja Denglerová byla ve své činnosti podporována knězem a spisovatelem Heinrichem Spaemannem (1903–2001), který byl až do své smrti jejím duchovním vůdcem. Zaslouží chválu za svoje příkladné nasazení nejenom od kardinála Josepha Ratzingera, pozdějšího papeže Benedikta XVI., nýbrž také od Matky Terezy z Kalkaty, v roce 2003 blahoslavené řeholnice, jež sama byla neohroženou bojovnicí za nenarozené.

Poradenství Tiqua staví na poznatku, že problémem není samotné těhotenství, nýbrž často hluboce utajovaná příčina. „V těhotenském konfliktním poradenství si musíme ujasnit, že máme co do činění se ženami, které jsou v existenční krizi, jejichž vztahy nejsou takové, aby z nich mohly dostat pozitivní sílu, a které si fatálně vzpomínají na to nejvíce destruktivní, co si někdy někde přečetly: Po potratu je to prý, jako by nikdy nebyly těhotné. Všechny to dělají, i když nerady, ale musí to být. Je proto úplně nesmyslné přistupovat k těhotným a dělat jim výčitky – v tuto dobu nechtějí dbát vůbec na nic, a tak všechno od sebe odrážejí. Nakonec je jejich dítě usmrceno. Máme jenom jedinou šanci, ale velikou: Obraz světa těhotné nezpochybňovat (ale také nepotvrzovat), nýbrž uvádět na světlo příběh za příběhem, s pilnou trpělivostí stavět jeden most za druhým přes dravou řeku,“ říká Sonja Denglerová. Rodinná terapeutka a první předsedkyně spolku vyvinula už před 40 lety jedinečný, mimořádně úspěšný poradenský model, založený na systematicko-kognitivní metodě orientované k řešení, který vykazuje mimořádně vysokou kvótu úspěšnosti při záchraně nenarozených dětí, zatímco zákonodárci nepředepisují žádné vzdělání pro takové existenční poradenství na státěm uznaných místech.

Pouhé rozhovory, čisté vyptávání, nebo pokusy argumentovat a přesvědčovat, které násilně uvádějí dítě jako hlavní bod, ale i finanční nabídky pomoci, narážejí většinou na značný odpor, když ne dokonce na striktní odmítnutí.

Daleko více se musí v poradenském procesu, jenž může trvat i několik týdnů, rozpracovávat problémy, které jsou příčinou současné krize, společně se ženou a hledat schůdná řešení. Pro tak obtížné rozhovory je osobní kontakt mezi těhotnou a poradkyní nezbytný, protože jenom bezprostřední nazírání (oboustranné!) umožňuje ocenění toho, co bylo řečeno. Gestikulace, výraz očí a držení těla poskytují rozhodnutí možné řešení, protože člověk je asi z 90% vizuální bytostí.

Jméno spolku je přitom programem: „Tiqua“ je hebrejské dívčí jméno a znamená „naděje“. Vždyť o naději jde při práci spolku. Jde o to, rozpracovat s těhotnou krok po kroku perspektivu pro život s jejím dítětem. To znamená nejdříve vybudovat důvěru a prozkoumat přednesené důvody k potratu.

To je například případ Conny, samostatně vychovávající matky tří dětí, z nichž každé patří jinému otci. Tak si to nepředstavovala, ale „nějak to šlo jedno za druhým“. Také vztah s otcem jejího čtvrtého dítěte, se kterým je nyní těhotná, procházel zlomy: „Najednou mu toho bylo příliš. Odešel pryč.“ Teď to Conny došlo: čtvrté dítě od čtvrtého otce – to ona skutečně nechce! „Moje rozhodnutí je pevné!“ řekla, termín potratu zapsala do kalendáře, poradenský lístek už měla. V této situaci navázala starostlivá přítelkyně kontakt s Tiquou. V poradenském pohovoru vycházelo na světlo jedno po druhém, také mnoho špatného, ale to všechno nevysvětluje ještě její nynější kapitulaci: na to je Conny příliš silná. Až konečně devítiletý syn, který tajně poslouchal, vybuchl: „To je kvůli dědečkovi, že?“

Conny pečovala o svého ovdovělého otce, žijícího asi 3 km odtud. Teď už je křehký, ale v žádném případě nechce jít do ošetřovatelského ústavu, to mu Conny přece slíbila! „Tedy otázka zní: Čtvrté dítě, nebo dědeček?“ vyslovuje poradkyně příčinu přání potratu. „Ano!“ zní odpověď. V následujícím hovoru se podaří najít spolu s Conny ideální řešení pro všechny zúčastněné: všichni spolu pod jednou střechou a denní pečovatelská pomoc. To jde ovšem jenom s finanční podporou spolku Tiqua, ale na-

konec se rozhoduje Conny – jak řekla – „nevyhodit dítě z balkonu“, přijmout nabízenou pomoc od Tiquy a přijmout své čtvrté dítě.

Ústřední poznatek z dlouholeté poradenské práce zní: Žádná sebevědomá žena není připravena k potratu. Jsou to vždycky ty bez pocitu vlastní hodnoty. Často vykonávají na těhotnou ženu tlak, aby podstoupila potrat, lidé z nejbližšího okolí. Tak jsou často mladé dívky nebo ženy tlačeny k usmrcení nenarozeného dítěte svými rodiči, či jim oni odírají potřebnou podporu. Zvláště matky nebo babičky, které samy prodělaly potrat, nutí často zvláště silně, aby dcera (vnučka) také potratila.

V naprosté většině případů je ale rozhodujícím pro smrtící krok odmítnutí těhotenství partnerem. Ne vždycky je těhotná postavena pod tlak přímou výhružkou: „Já, nebo to dítě!“ Chybějící podpora, přesouvání jediné zodpovědnosti na těhotnou ji často zřetelně signalizuje, že on dítě nechce. Jestliže dojde k neplánovanému těhotenství, doufá a očekává mladá matka jeho: „No, mám tě rád, nějak to spolu zvládneme.“ Když je jí postupně bolestně jasné, že „on chce, abych to dítě nechtěla“, chopí se svého posledního stébla: Souhlasí s jeho žádostí o potrat a očekává současně, že on samostatně (!) vnímá její vnitřní trápení, slituje se a z tohoto slitování opraví své rozhodnutí. Svým souhlasem k potratu žena dá do chodu neblahý koloběh: Je to teď ona, která vyjeví navenek na rozhodujících místech – jako na státem uznaných poradnách, u lékaře provádějícího potraty – plán na potrat, a dočká se znovu souhlasu. Ona neuvažuje, že tyto osoby žijí z usmrcení jejího dítěte – proto nasává lačně jejich přátelskost a přichylnost. Časový nátlak těchto osob – „čím dříve, tím rychleji se vám bude zase dobře dařit“ – vede k nezadržitelnému zahrazení cesty zpět. S otcem dítěte je v tomto okamžiku buďto zajedno („konečně klid“), nebo na něho zuří („potom uvidí, co z toho bude mít“). Obojí ji dodává sílu, aby šla na potratovou kliniku. Ona až do poslední chvíle nepochopí, proč nezavolal konečně „STOP“ – a jde proto stále rozhodněji po cestě usmrcení. Důvody pro legitimitu byly uvedeny do pořádku, při potřebě zdůvodnění se budou znovu pře-

žvykovat. Může se tak strašné dilema vyřešit? „Ano,“ odpovídá Sonja Denglerová, „slanou vodou: potem a našimi slzami,“ tedy intenzivní poradenskou prací, soucitem a srdcem. Úspěch Tiquy to potvrzuje.

Jestliže se vyřeší vlastní těhotenský konflikt, je žena připravena na nabídky finanční podpory. Tyto jsou stále indivi-

duální a sestaveny úplně podle situace ženy nebo rodiny. Může to být placení opatrovnice dítěte (babysitter), bezúročná půjčka pro větší rodinné auto, příplatek k nájmu, těhotenské šaty a vybavení pro dítě, příplatek na přestavbu, popř. výstavbu domu nebo – velmi často – také poradna pro pár.

Poradenství v těhotenských konfliktech – to je „hlavní osa“, okolo níž se točí ještě jiné oblasti úkolů Tiquy. Protože potraty na jedné straně stále více mizí z veřejného svědomí, na druhé straně se stále lehčeji nabízejí a provádějí, musí být pole nasazení pomoci rozsáhlejší. Tak nabízí spolek financovaný z darů také podle důležitosti poradenství podle prenatalní diagnostiky, terapii popotratového syndromu, jakož i školení nových ochránců života. Aby se preventivně předcházelo potratům, byl vyvinut vlastní vyučovací projekt – myPassion4Life+Love. Z možných dopisů vděčných žen po poradě u Tiquy vybíráme na závěr jeden:

„Mnoho díky za všechno, co jste pro nás udělali. Moje dítě přišlo na svět s Downovým syndromem a já už vůbec nevím, proč jsem před tím měla takový strach. Děkuji, že jste mě uchránili od nejhoršího ze všech kroků, jak vám mám za to poděkovat...?!... Děkuji za vaši podporu – a děkuji za to, že jste mi ukázali, kde bydlí Bůh.“

Z Der Fels 12/2012 přeložil -mp-

Biskup Vokál u papeže Františka

Po generální audienci ve středu 8. května ve Vatikánu měl královéhradecký biskup Jan Vokál možnost pozdravit papeže Františka jménem celé diecéze, pomocného biskupa, všech kněží i věřících. Svatý otec ho při té příležitosti pozval na druhý den na svou ranní soukromou mši svatou v kapli vatikánského Domu sv. Marty, v němž od svého zvolení bydlí. Po bohoslužbě, při níž královéhradecký biskup s papežem koncelebroval, s ním pak mohl také v soukromí posnít.

„Měl jsem možnost se Svatým otcem mezi čtyřma očima hovořit o některých konkrétních pastoračních záležitostech. Papež František mě velmi potěšil svým

pochopením a otcovským nadhledem. Jeho bezprostřednost, pokora a laskavost, kterými je znám, jsou skutečné, opravdové,“ řekl po setkání královéhradecký biskup.

Řeč přišla i na aktuální problémy církve v české společnosti. Papež František také zmínil zemřelého českého kardinála Tomáše Špidlíka, který byl stejně jako on jezuita a kterého velmi uznával. S omluvným tónem Svatý otec sám připomněl, že nemůže přijet na Velehrad na oslavy cyrilometodějského jubilea, kam ho čeští biskupové pozvali.

Podle tiskového sdělení biskupství Hradec Králové

Benedikt XVI., papež a učitel Církve (VII.)

Apoštolská cesta Svatého otce Benedikta XVI. v září 2007 do Rakouska, do země, s níž jej pojí rodové kořeny, se nesla ve znamení povzbuzení duchovně očisťovaného společenství Církve v této zemi. Papež se postavil do čela národní poutě v Mariazell: Panně Marii svěřil usmíření a obnovu života křesťanů v této zemi. Mimo toto poutní místo položil pevný základ k přerodu křesťanství a posílení pravé zbožnosti, která vychází „z nesmírně cenného poznání Ježíše Krista“, návštěvou kláštera v Heiligenkreuz, kde povýšil řádové cisterciácké teologické učiliště na papežskou vysokou školu. Zároveň nazval toto místo poblíž Vídně, klášter s nepřerušným mnišským životem, „místem posily“. Tim se nyní skutečně stává. V současné době v něm žije přes osmdesát mnichů a zájem o vstup do řehole a duchovně teologickou formaci je na rakouské – i evropské – poměry enormní. Tradiční forma zbožnosti a vzdělávání se pojí s moderností a aktuálními reakcemi na současné problémy v rakouské společnosti a Církvi. Bratrské mnišské společenství a všestranný rozvoj osobnosti nabízený každému z mnichů

dává tomuto starobylému klášteru šanci stávat se – s papežským požehnáním a ochranou – malým novodobým „Cluny“ uprostřed Evropy. Oázou zdravé zbožnosti pro duchovní i laiky.

V dubnu roku 2008 směřuje další papežská cesta Svatého otce Benedikta XVI. do Spojených států amerických. Prezident George W. Bush připravil pro svého hosta slavnostní oslavu papežových 81. narozenin. Šlo o jeden z největších uvítacích ceremoniálů, který se v Bílém domě kdy konal. Ukazuje se blízkost dvou věřících křesťanů. Prezident Bush, nestydící se veřejně vyznávat svou víru a vyzývat k ochraně počátečního života, podporující finančně hnutí Pro life a razantně vystupující proti financování propotratových iniciativ, patří i mezi šířitele „Hnutí čistých srdcí“ – přípravy na manželství ve zdrženlivosti. Jeho slova a činy jsou jakoby ozvěnou morálního učení katolické církve. Právě na vnější okázalé oslavě papežových narozenin, uspořádané protestantem, který může v tomto zahanbit mnohé liberální americké katolíky, vyniká vnitřní soulad mezi papežem a americkým prezidentem.

Promluva k zástupcům amerických katolických univerzit se nese stejnou snahou o obnovu pravověrného církevního školství, které ve své široce rozvinuté struktuře má již více škol formátu rakouského Heiligenkreuz. Papež, podobně jako v Rakousku, přichází podpořit tento trend obratu v americkém školství – od devastující sekularizace ke kontinuitě katolické tradice výchovy a vzdělávání, zvláště filosofického a teologického.

Při návštěvě New Yorku navštívil Svatý otec Valné shromáždění Organizace spojených národů, kde se opět projevil jako pastýř všech ovcí: v organizaci, která je ohrožována odstředivými tendencemi, jež odrážejí napětí ve světě už nikoli mezi mocenskými systémy komunismu a kapitalismu, ale spíše mezi zeměmi hájícími své duchovní a sociální tradice, ukázal papež Benedikt XVI. na jediné východisko, které by mělo být i základem pro platformu dorozumění mezi národy: implicitně zdůraznil poznání Boha v Ježíši Kristu, když vyjádřil též naději, že OSN bude moci stále lépe sloužit jako znamení jednoty mezi státy a jako nástroj služby celé lidské rodině. Přitom zdůraznil vůli katolické církve „nabízet to, co je jí vlastní, k budování mezinárodních vztahů způsobem, který dovoluje každému jednotlivému člověku i každému národu vnímat možnost volby“.

„Spojené národy,“ řekl dále Svatý otec Benedikt XVI. při své promluvě v OSN, „zůstávají privilegovaným místem, kam se Církev snaží přinášet vlastní zkušenost »lidskosti«, rozvinutou během staletí mezi národy každé rasy a kultury, a dává jí k dispozici všem členům mezinárodního společenství. Tato zkušenost a činnost, směřující k dosažení svobody pro každého věřícího, navíc usiluje o zvýšení ochrany, jež je nabízena lidským právům. Tato práva jsou založena a utvářena transcendentní povahou lidské osoby, která lidem umožňuje postupovat vpřed na cestě víry a hledat Boha v tomto světě. Uznání této dimenze je třeba posílit, chceme-li udržet naději lidstva v lepší svět a chceme-li vytvářet podmínky míru, rozvoje, spolupráce a záruky práv budoucích generací.“

O kolonizaci lidské přirozenosti genderovou ideologií

Observatorium kardinála Van Thuana prezentovalo svou čtvrtou *Zprávu o stavu sociálního učení církve ve světě*. InSTITUTE se sídlem v severoitalském Terstu se dlouhodobě zaměřuje na situace ohrožující hodnoty, o kterých nelze vyjednávat – rodinu, svobodu, mír a sociální spravedlnost. Nejnaléhavějším současným problémem je podle ní znepokojivý trend „kolonizace lidské přirozenosti“, tedy tlak na změnu legislativy v otázkách početí, manželství a rodiny. Stojí za ním ideologie genderu, kterou financují mezinárodní lobby, političtí představitelé jednotlivých států, či mezinárodní organismy jako EU, hlavní sponzorka potratů ve světě, jak tvrdí arcibiskup Terstu Mons. Giampaolo Crepal-di (vedoucí observatoria):

„Ideologie genderu, která vznikla v Evropě, se velmi rychle rozšířila na ji-

né kontinenty a zvláště zasáhla některé konkrétní země. Hovoříme proto o kolonizaci – o kulturním vývozu západních myšlenkových schémat zejména do země Latinské Ameriky. Například Argentina v průběhu jediného roku 2011 změnila řadu zákonů, které jsou nyní všechny namířeny proti životu a rodině. Často se domníváme, že tyto kulturní a politické procesy jsou výzvou pro naši víru. Myslím si naopak, že se víra musí stát výzvou pro tyto trendy, které v konečném důsledku popírají naše lidství. Je evidentní, že reakcí na tyto procesy je probuzení víry. Čím více církev dohoní to, co zanedbala na poli víry, tím věrohodnější, poutavější a přesvědčivější odpověď může lidstvu poskytnout.“

Podle www.radiovaticana.cz

„Rádi bychom uviděli Ježíše“ (Jan 12,21) Spolu s papežem Františkem objevujeme místo a význam II. vatikánského koncilu v životě Kristovy církve

Řecí poutníci, kteří kdysi přišli do Jeruzaléma na Velikonoce, nevyhledali svatého Ondřeje a Filipa proto, aby se s nimi setkali a viděli jejich jednání, ale proto, aby jim apoštolové zprostředkovali setkání s Ježíšem Kristem. V průběhu dějin povolával Bůh mnohé služebníky církve, kteří si uvědomovali naléhavou potřebu světa poznat Ježíše Krista, potřebu, kterou zastupně vyjádřili zmínění Řekové. Podobně tomu bylo ve století dvacátém.

V nedávných měsících a letech jsme byli svědky snahy o důsledné rozlišování pravého poselství II. vatikánského koncilu, poselství, které předkládají samotné koncilní dokumenty, a toho, co se koncilu pouze podsouvá „všeobecnou známostí“. Začalo se hovořit o „koncilu Otců“ a „koncilu médií“. Při padesátém výročí zahájení sněmu můžeme znovu otevřít toto téma a snažit se hledat všechno, co je s odstupem času stále ještě aktuální. Zdá se, že nás Svatý otec František učí vidět pravé poselství koncilu, poselství, které odpovídá reakci výše uvedených apoštolů, a můžeme doufat, že to není pouhé zdání.

Vlastní koncilní texty nejsou žádným dogmatem, tudíž se na ně nevztahuje ta ochrana, kterou je provázen papež při mimořádném výkonu svého učitelského úřadu – při vyhlašování dogmat. V důsledku toho se v koncilních dokumentech může projevit ona nedokonalost, která v dogmatických definicích být nemůže. Přesto mají tyto texty jakožto výrok řádného magisteria svou velikost a důležitost a přistupujeme k nim tak, jak nás vybízí bl. Jan Pavel II. v motu proprio *Ad tuendam fidem*.

Blahoslavený papež Jan XXIII. svolal koncil proto, abychom našli „nové způsoby, jak předávat modernímu člověku neměnné pravdy víry“; nové způsoby, jak zprostředkovat modernímu člověku setkání s Ježíšem Kristem a poznání Krista jakožto jediného Spasitele. Doba se sice již posunula, avšak tento požadavek platí i dnes. Svatý otec ve svých promluvách dokázal uskutečnit přání svého předchůdce Jana a stává se tak příkladem pro ostat-

ní. Nezkresluje ani nekrátí katolickou víru, mluví také o jejich „nepopulárních“ částech, činí tak ale způsobem srozumitelným dnešnímu člověku.

Svým příkladem ukazuje, že je třeba nejprve znát, co patří ke katolické víře, totiž to, co Pán Ježíš své církvi jednou provždy svěřil, nezamlčovat nepřijemné pravdy a při tom všem zkoumat zmíněný úmysl papeže Jana a skutečné poselství koncilních textů. Toto poselství totiž odpovídá živé tradici, která nepřipouští ani ustrnutí, ani revoluci. Odtud vyplývá potřeba vykládat některé nejasné koncilní texty tak, aby výklad odpovídal katolické nauce. Po tom všem je již snadnější předávat poklad víry postmodernímu člověku tak, jak chtěl kdysi papež Jan předávat poklad víry člověku modernímu.

Svatý otec nás dále učí, jak uchopit otázku koncilu jako celek. Jeden kněz si všiml, že papež v promluvách prvních dnů svého pontifikátu snad ani jednou koncil nezmínil, zatímco znovu a znovu mluvil o Ježíši Kristu. Tím nám ukazuje, že ústředním tématem života církve nemůže být koncil – jeden z mnoha, ale že ústředním tématem je Kristovo paschátní tajemství. *Nejsme totiž církví II. vatikánského koncilu. Jsme církví Pána Ježíše Krista, církvi, která zde byla před koncilem a je zde i po koncilu, stále tatáž*, jako je i člověk od narození až do smrti tentýž, i když se jeho podoba a některé další vlastnosti během

růstu a stárnutí postupně do určité míry mění. Církev nepatří koncilu, ale koncil patří církvi. K této jediné katolické církvi patří „předkoncilní“ hierarchie stejně jako „pokoncilní“... Koncil není první ani hlavní událostí dějin spásy. Můžeme si položit otázku: Bylo by spravedlivé vůči Bohu a vůči koncilu, kdybychom dávali samotnému sněmu větší důležitost a prostor, než tomu, na kterého chtěl ukázat?

„Předal jsem vám to, co jsem sám přijal...“ (1 Kor 15,3) Svatý Pavel hledal způsoby, jak promlouvat ke konkrétním posluchačům: Jinak mluvil v Athénách, jinak mezi Izraelity. Přesto se jednalo pouze o odlišný způsob; co do obsahu hlásal vždy totéž. Apoštol zachoval věrnost svěřené víře. Mohl by si někdo z nás dovolit předávat něco jiného, než to, co sám již přijal? Stále hlouběji pronikáme do pravd víry a vyvozujeme, objevujeme z nich další závěry, ale to neznamená, že

bychom vymýšleli nějaké nové nauky. Víra je neměnná, protože je neměnný Kristus, v kterého věříme... Svatý Pavel hlásal různými způsoby Ježíše Krista, který je „stejný včera, dnes i navěky“ (Žid 13,8). Není pochopení tohoto Pavlova smýšlení zároveň pochopením důvodu svolání II. vatikánského koncilu? Svatý otec vybízí: „Vyděte, přinášejte Ježíše Krista lidem okolo vás.“

Tento článek má vyjádřit pouze určitý úhel pohledu na mnohem složitější a obsáhlejší celek. Vážím si každé dobré práce všech, kteří k tematice koncilu přistupovali jinak. Domnívám se ale, že by opomíjení tohoto pohledu mohlo vést k neúplnosti v přístupu jak ke koncilu, tak i ke všemu, co po něm následovalo.

Jmenován papežský legát na Velehrad

Papež František jmenoval legáta, který jej bude zastupovat na Velehradě při oslavách 1150. výročí zahájení misie svatých Cyrila a Metoděje na Velké Moravě. Papež vysílá svým jménem na Velehrad záhřebského arcibiskupa kardinála Josipa Bozaniče. Hlavní cyrilometodějská pouť proběhne v Čes-

ké i Slovenské republice 5. července. Na oslavy v Nitře byl jmenován kardinál Franco Rodé, emeritní prefekt Kongregace pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života.

Podle zpráv tiskových agentur

Pondělí 27. 5. 2013: 6:05 Octava dies (721. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Stíny na kolébce **7:25** Terra Santa News: 22. 5. 2013 **7:45** Sme ich rodina **7:55** V pohorách po horách – Kriván **8:10** Přejeme si... **8:25** Post Scriptum s kard. Joachimem Meisnerem **8:45** Osmý tón Svatého Hostýna **9:05** Jezuité o: Divadlo spirituality **9:25** O Mariánské púti v Levoči **10:00** Nedělní čtení: Slavnost Nejsvětější Trojice **10:35** Léta letí k andělům (42. díl): Jan Royt **11:00** NOEkreace (184. díl) **11:10** Noeland (55. díl) **11:40** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **11:45** Mašinky (9. díl): O bludné výhybce **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Jarret na Dostavníku 2012 [P] **12:30** Pramen v poušti **12:45** Octava dies (721. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:15** Román o dospívání (3. díl): Ztracené iluze **14:55** P. ThLic. Roman Czudek: Eucharistie jako život, život jako Eucharistie (1. část) **15:55** V souvislostech (12. díl) **16:10** Naše peníze, jejich osud **17:00** NOEparáda (217. díl) [L] **18:05** Zpověď filmaře **18:15** Čiernobiely svet **18:25** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:30** Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi – 1. díl **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (8. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:05** Zrnko v perle Karibiku **19:20** Ars Vaticana (5. díl) **19:30** Přejeme si... **19:45** Zprávy z Věčného města: 27. 5. 2013 [P] **20:00** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba [P] **20:30** Klapka s... (62. díl) [P] **21:30** Na koberečku **21:40** Bubnování s Čtyřlístkem **22:00** P. Petr Šíkula – Víra a mládí **22:40** Stavitelé měst **22:50** NOEkreace (184. díl) **23:00** Octava dies (721. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Kulatý stůl: P. Josef Toufar, mučedník **1:05** Poslech Radia Proglas.

Úterý 28. 5. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 27. 5. 2013 **6:15** Koncert sboru základních a středních církevních škol z přehlídky v Odrách **7:20** Kde se dělá dobro **7:40** Outdoor Films s Radovanem Franzem **9:10** Budu pomáhat: Múzy dětem **9:20** Kde Bůh roní slzy **9:40** Jezuité o: Divadlo spirituality **10:05** Octava dies (721. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** P. Petr Šíkula – Víra a mládí **11:15** Don Rua – nástupce **11:40** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **11:45** Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi – 1. díl **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (50. díl): Dechovka **12:35** Zprávy z Věčného města: 27. 5. 2013 **12:45** Ars Vaticana (5. díl) **12:55** Pramen v poušti **13:10** Eucharistie: Učení Boží **13:40** V zákulísi **14:15** V pohorách po horách – Kriván **14:30** Kulatý stůl: P. Josef Toufar, mučedník **16:05** Přejeme si... **16:20** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **16:50** Skautské návraty **17:05** Léta letí k andělům (42. díl): Jan Royt **17:25** Johann Sebastian Bach: Člověk, který dal hubdú dýchat **18:00** Noeland (55. díl) **18:30** Mašinky (11. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi – 2. díl **18:40** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:45** Dávní hrdinové: V zajetí **19:10** NOEkreace (184. díl) **19:20** Země pod Tolštejnem **19:40** Zpravodajské Noeviny (493. díl): 30. 5. 2013 [P] **20:00** Na pořadu rodina [L] **21:05** Naše peníze, jejich osud **22:00** Terra Santa News: 22. 5. 2013 **22:20** Přejeme si... **22:35** Zprávy z Věčného města: 27. 5. 2013 **22:45** Zvečené šupolím **23:00** Post Scriptum s kard. Joachimem Meisnerem **23:20** Zpravodajské Noeviny (492. díl): 28. 5. 2013 **23:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (77. díl) **1:00** Poslech Radia Proglas.

Středa 29. 5. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (492. díl): 28. 5. 2013 **6:20** P. ThLic. Roman Czudek: Eucharistie jako život, život jako Eucharistie (1. část) **7:20** NOEkreace (184. díl) **7:30** Bubnování s Čtyřlístkem **7:50** Ars Vaticana (5. díl) **8:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (77. díl) **9:25** Zprávy z Věčného města: 27. 5. 2013 **9:40** Pro vita mundi (28. díl): Ing. Vít Janků **10:20** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (62. díl) **13:05** Náš

dům v kosmu – ekologie a bioetika (8. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:25** Odkaz předků (6. díl): Kněžpole **13:45** Post Scriptum s kard. Joachimem Meisnerem **14:05** Na koberečku **14:15** Zpověď filmaře **14:25** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **14:50** Stíny na kolébce **15:40** Zpravodajské Noeviny (492. díl): 28. 5. 2013 **16:00** NOEparáda (217. díl) **17:00** Transport **17:35** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **17:45** NOEkreace (184. díl) **18:00** Octava dies (721. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti **18:40** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:45** Zprávy z Věčného města: 27. 5. 2013 **18:55** Jezuité o: Divadlo spirituality **19:20** Terra Santa News: 29. 5. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka [P] **21:20** PhDr. Jiřina Prekopová, Ph.D. – Výchova ve světle tří ctností aneb Láska je tou největší [P] **22:15** Jak potkávat svět s Tomášem Šulajem **23:35** Generální audience Sv. otce [P] **0:10** Koncert sboru základních a středních církevních škol z přehlídky v Odrách **1:10** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 30. 5. 2013: 6:05 Pramen v poušti **6:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (8. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka **6:55** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **7:15** Budu pomáhat: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením **7:25** Platinové písničky (50. díl): Dechovka **7:55** Země pod Tolštejnem **8:10** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **8:40** Hrdinové víry (3. díl): Arcipat Anastáz Opasek **9:45** Přejeme si... **10:05** Kulatý stůl: P. Josef Toufar, mučedník **11:40** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert sboru základních a středních církevních škol z přehlídky v Odrách **13:10** Terra Santa News: 29. 5. 2013 **13:35** Generální audience Sv. otce **14:05** Pro vita mundi (28. díl): Ing. Vít Janků **14:45** O Mariánské púti v Levoči **15:15** Zrnko v perle Karibiku **15:35** Kde se dělá dobro **16:00** Zpravodajské Noeviny (492. díl): 28. 5. 2013 **16:15** Eucharistie: Tělo a krev Syna člověka **16:45** V zákulísi **17:20** V pohorách po horách – Kriván **17:35** Ars Vaticana (6. díl) **17:45** NOEkreace (184. díl) **18:00** Dávní hrdinové: V zajetí **18:25** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závislém Evženovi **18:40** Zpravodajské Noeviny (493. díl): 30. 5. 2013 [P] **19:00** Mše svatá ze Slavnosti Těla a Krve Páně [L] **21:00** Já JSEM **22:25** Kus dřeva ze stromu: Topol **22:40** Post Scriptum s Mons. Miloslavem Vlčkem [P] **23:00** Osmý tón Svatého Hostýna **23:20** Kde Bůh roní slzy **23:40** Bubnování s Čtyřlístkem **0:00** Zpravodajské Noeviny (493. díl): 30. 5. 2013 **0:15** Transport **0:50** Octava dies (721. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:20** Poslech Radia Proglas.

Pátek 31. 5. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (493. díl): 30. 5. 2013 **6:20** NOEkreace (184. díl) **6:30** NOEparáda (217. díl) **7:30** Zpověď filmaře **7:40** Román o dospívání (3. díl): Ztracené iluze **9:20** Výroba pískových brousků **9:35** PhDr. Jiřina Prekopová, Ph.D. – Výchova ve světle tří ctností aneb Láska je tou největší **10:30** Na koberečku **10:40** Klapka s... (62. díl) **11:40** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závislém Evženovi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Ars Vaticana (6. díl) **12:30** Hudba na pražské Loreť **13:05** BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka **13:25** Jarret na Dostavníku 2012 **13:50** Outdoor Films s Radovanem Franzem **15:20** Bubnování s Čtyřlístkem **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (8. díl): autor a průvodce Marek Orko

Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (493. díl): 30. 5. 2013 **16:15** Skautské návraty **16:30** Země pod Tolštejnem **16:45** Na pořadu rodina **18:00** Noeland (55. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti **18:40** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:45** Kus dřeva ze stromu: Topol **19:00** Transport **19:35** Hornolidečko – Lužná **19:45** Zprávy z Věčného města: 31. 5. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl: Úcta k Božskému Srdci [L] **21:30** Salesiánský magazín **21:45** Zpověď filmaře **22:00** Nedělní čtení: 9. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Terra Santa News: 29. 5. 2013 **23:05** Eucharistie: Tělo a krev Syna člověka **23:35** V zákulísi **0:10** V pohorách po horách – Kriván **0:22** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **1:02** Poslech Radia Proglas.

Sobota 1. 6. 2013: 6:05 Hornolidečko – Lužná **6:15** Zprávy z Věčného města: 31. 5. 2013 **6:25** Post Scriptum s Mons. Miloslavem Vlčkem **6:40** Eucharistie: Tělo a krev Syna člověka **7:10** V zákulísi **7:40** Kde se dělá dobro **8:00** BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka **8:15** Noeland (55. díl) **8:45** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **8:50** Dávní hrdinové: V zajetí **9:20** NOEparáda (217. díl) **10:20** Transport **11:00** Primiční mše svatá P. Jana Davida SAC z Fulneku [L] **12:40** Přejeme si... **12:55** Zprávy z Věčného města: 31. 5. 2013 **13:05** Nedělní čtení: 9. neděle v mezidobí **13:40** Na pořadu rodina **14:40** Jezuité o: Divadlo spirituality **15:00** NOEkreace (184. díl) **15:10** Skautské návraty **15:25** Platinové písničky (50. díl): Dechovka **16:00** Terra Santa News: 29. 5. 2013 **16:20** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **16:50** Zpravodajské Noeviny (493. díl): 30. 5. 2013 **17:05** Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti [P] **17:20** Román o dospívání (4. díl): Dospělí, ale ne moc... [P] **19:00** Hudební magazín Mezi pražci **19:45** V souvislostech (13. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou, 2. díl [P] **20:40** V pohorách po horách – Hrcava [P] **20:50** Zprávy z Věčného města: 31. 5. 2013 **21:00** Řád **22:40** Zrnko v perle Karibiku **22:55** Budu pomáhat: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením **23:05** P. ThLic. Roman Czudek: Eucharistie jako život, život jako Eucharistie (1. část) **0:05** Jarret na Dostavníku 2012 **0:30** Stíny na kolébce **1:20** Poslech Radia Proglas.

Neděle 2. 6. 2013: 6:15 Stíny na kolébce **7:05** Ars Vaticana (6. díl) **7:15** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (54. díl): Česnek, česnek **8:30** Skautské návraty **8:45** Země pod Tolštejnem **9:00** Tajemství mokrého ticha **9:35** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **10:10** Zprávy z Věčného města: 31. 5. 2013 **10:30** Mše svatá z chrámu Nejsvětější Trojice ve Fulneku [L] **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (13. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:30** Platinové písničky (51. díl): Dechovka [P] **14:00** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou, 2. díl **14:40** Jezuité o: Exorcismus **15:00** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **15:10** PhDr. Jiřina Prekopová, Ph.D. – Výchova ve světle tří ctností aneb Láska je tou největší **16:05** BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka **16:20** Budu pomáhat: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením **16:30** Výroba pískových brousků **16:45** NOEkreace (185. díl) [P] **16:55** Adorace se Svatým otcem Františkem [L] **18:15** Zprávy z Věčného města: 31. 5. 2013 **18:25** Sedmihlásky – Ej, veru nebudem [P] **18:30** Cirkus Noeland [P] **19:00** Dávní hrdinové: V pasti! **19:25** Odkaz předků (6. díl): Kněžpole **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (722. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Děkujeme Vám!: Oslavy 7. výročí vysílání televize NOE **22:05** V souvislostech (13. díl) **22:20** Na pořadu rodina **23:20** Nedělní čtení: 9. neděle v mezidobí **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn týdne **1:05** Poslech Radia Proglas.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysl Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA ČERVEN 2013

Všeobecný: Aby mezi národy převládla kultura dialogu, naslouchání a vzájemné úcty.

Misijní: Aby tam, kde vzrůstá vliv sekularizace, dokázala křesťanská společnost účinně podporovat novou evangelizaci.

Úmysl našich biskupů: Aby si mladí lidé zamilovali Krista a zůstali mu věrni i za nepříznivých okolností.

SVATÁ HORA – ČERVEN AŽ SRPEN 2013

2. 6. – oslava Božího Těla. Mše svatá v 9.00 hodin a eucharistický průvod (ambity).

8. 6. – Neposkvrněného Srdce P. Marie, památka. Sobotní mše svaté zůstávají zachovány. **Korunovace – vigilie.** Vigilii zahájí latinské zpívané chorální nešpory v 18.00 hodin, následuje modlitba růžence v 19.00 hodin, večerní mše svatá v 19.30 hodin a světelný průvod.

9. 6. – korunovace. Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00 (tichá mše sv.) a 15.30 hodin. Hlavní mše svatá v 9.00 hodin. Hudba – Ch. Gounod: Messe solenne ad. Následuje průvod s milostnou soškou. Odpolední varhanní koncert v 14.00 hodin. Možnost získání plnomocných odpustků.

13. 6. – Johann Sebastian Bach na Svaté Hoře. Varhanní koncert P. Šmolík v rámci cyklu 10x varhany pokaždé jinak. Koncert začíná v 19.00 hodin. Vstupenky k dispozici na pavel.smolik@seznam.cz.

22. 6. – pouť řeckokatolíků. Liturgie v 10.00 hodin u korunnovačního oltáře.

29. 6. – sv. Petra a Pavla, slavnost. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00 hodin.

5. 7. – sv. Cyrila a Metoděje. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00 hodin.

21. 7. – Nejsvětějšího Vykupitele. Titulární slavnost Kongregace redemptoristů.

1. 8. – sv. Alfonsa, zakladatele redemptoristů.

15. 8. – Nanebevzetí P. Marie. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00 hodin.

17. 8. – poutní slavnost – vigilie. Dopolodní mše svaté zůstávají zachovány. Vigilii zahájí latinské zpívané chorální nešpory v 18.00 hodin, následuje modlitba růžence v 19.00 hodin, večerní mše svatá v 19.30 hodin a světelný průvod.

18. 8. – poutní slavnost. Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00 (tichá mše sv.) a 15.30 hodin. Hlavní mše svatá v 9.00 hodin.

27. 8. – 340. výročí posvěcení baziliky. Možnost získání plnomocných odpustků.

Liturgická čtení

Neděle 26. 5. – slavnost Nejsvětější Trojice

1. čt.: Př 8,22–31

Ž 8,4–5.6–7.8–9

Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)

2. čt.: Řím 5,1–5

Ev.: Jan 16,12–15

Slovo na den: Do celé pravdy.

Pondělí 27. 5. – nez. památka sv. Augustína z Canterbury

1. čt.: Sir 17,20–28 (řec. 24–29)

Ž 32 (31),1–2.5.6.7

Odp.: 11a (*Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví.*)

Ev.: Mk 10,17–27

Slovo na den: Mít poklad v nebi.

Úterý 28. 5. – ferie

1. čt.: Sir 35,1–15 (řec. 1–12)

Ž 50 (49),5–6.7–8.14+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mk 10,28–31

Slovo na den: Poslední prvni.

Středa 29. 5. – ferie

1. čt.: Sir 36,1–2a.5–6.13–19

(řec. 1. 4–5a.10–17)

Ž 79 (78),8.9.11.13

Odp.: srov. Sir 36,1b (*Ukaž nám, Pane, světlo svého slitování.*)

Ev.: Mk 10,32–45

Slovo na den: Ti, kdo se pokládají za panovníky, tvrdě vládnou.

Čtvrtek 30. 5. – slavnost Těla a Krve Páně

1. čt.: Gn 14,18–20

Ž 110 (109),1.2.3.4

Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!*)

2. čt.: 1 Kor 11,23–26

Ev.: Lk 9,11b–17

Slovo na den: Lámal a dával.

Pátek 31. 5. – svátek Navštívení Panny Marie

1. čt.: Sof 3,14–18 nebo Řím

12,9–16a

Iz 12,2–3.4bcd.5–6

Odp.: 6b (*Vládne nad vámi Svatý Izraele.*)

Ev.: Lk 1,39–56

Slovo na den: Maria spěchala.

Sobota 1. 6. – památka sv. Justina

1. čt.: Sir 51,17–28 (řec. 12–20)

Ž 19 (18),8.9.10.11

Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

Ev.: Mk 11,27–33

Slovo na den: Z nebe, nebo od lidí?

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. KVĚTNA – 1. ČERVNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 5.		PO 27. 5.		ÚT 28. 5.		ST 29. 5.		ČT 30. 5.		PÁ 31. 5.		SO 1. 6.	
Antifona	746	842	1150	1278	1166	1295	1181	1311	759	856	1378	1544	1708	1924
Žalm	783	881	783	881	783	881	784	883	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	746	842	1151	1279	1166	1296	1182	1312	759	856	1378	1544	1708	1925
Antifony	747	843	1151	1279	1167	1296	1183	1313	760	857	1379	1545	1229	1364
Žalmy	813	914	1152	1280	1167	1297	1183	1313	813	914	813	914	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	748	843	1155	1283	1170	1300	1186	1317	761	857	1380	1546	1710	1926
Antifona k Zach. kantiku	748	843	1155	1284	1170	1300	1186	1317	761	858	1380	1546	1385	1552
Prosby	748	843	1155	1284	1171	1300	1186	1317	761	858	1380	1546	1711	1927
Závěrečná modlitba	749	844	1375	1539	1171	1301	1187	1318	762	859	1381	1547	1385	1552
Modlitba během dne:														
Hymnus	749	845	1156	1285	1172	1301	1187	1318	762	859	792	890	1233	1369
Antifony	749	845	1157	1285	1172	1302	1188	1319	763	860	1219	1353	1234	1369
Žalmy	818	919	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1265	1403	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	749	845	1159	1288	1175	1305	1190	1322	763	860	1381	1547	1236	1372
Závěrečná modlitba	749	844	1159	1288	1175	1305	1191	1322	762	859	1381	1547	1236	1372
Nešpory:														
	SO 25. 5.													
Hymnus	742	837	750	846	1160	1290	1176	1307	755	851	764	861	1660	1877
Antifony	743	838	751	847	1161	1290	1177	1307	756	852	765	862	1382	1549
Žalmy	743	838	751	847	1161	1291	1177	1308	756	852	765	862	1661	1878
Kr. čtení a zpěv	745	840	753	849	1164	1294	1180	1310	758	854	767	864	1382	1549
Ant. ke kant. P. M.	745	841	753	850	1164	1294	1180	1310	758	855	767	864	1383	1549
Prosby	745	841	754	850	1165	1294	1180	1310	758	855	767	865	1383	1550
Záv. modlitba	746	844	749	844	1375	1539	1181	1311	762	856	762	859	1381	1547
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

BUEN CAMINO • NEJEN O CESTĚ DO COMPOSTELY

Pepa Hes

Táta Jakub si přál k padesátinám jako dárek „svou“ pouť do Santiaga de Compostela. Doprovází ho syn Patrik, novopečený středoškolák. Na pouti se může stát a prožít leďacos, takže se před poutníky vynoří i některé nevyřešené situace a vztahy. Jejich cesta (camino) se také protne s aktuálními problémy, které doma v Česku řeší máma a osmnáctiletá dcera Markéta, ale i jedna mladá učitelka. Knize nechybí humor ani dramatické situace. Je určena pro středoškoláky i jejich rodiče – k pobavení a zamyšlení.

Paulínky • Brož., 120x185 mm, 104 stran, 142 Kč

OTČE NÁŠ, JENŽ JSI NA ZEMI

José Tolentino Mendonça • Předmluva Enzo Bianchi • Předklad Jiří Gračka

Portugalský katolický kněz, básník a myslitel José Tolentino Mendonça (nar. 1965) stojí ve své knize před náročnou výzvou – chce věřícím i nevěřícím přiblížit slova modlitby Otče náš, modlitby navýsost křesťanské, kterou Tertulián označil za „shrnutí celého evangelia“. Jeho rozhodnutí oslovit také nevěřící není nějakým ústupkem vůči světu – vyvě-

rá totiž z přesvědčení, které je výsledkem zralé víry: že Ježíš je „Pánem lidstva“, že každý člověk je Božím obrazem a že vše, co je lidské, zároveň souvisí s Bohem. Podle autora modlitba Otče náš vystihuje lidství každého člověka do té míry, že se v ní každý může najít. Všichni lidé jsou bytostmi touhy, cítí potřebu chleba i odpuštění, bojují se zlem a žijí na zemi, která už díky Vtělení není místem oddělujícím lidi od Boha, ale naopak jediným místem, které setkání člověka s Bohem umožňuje.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., 116x180 mm, 160 stran, 149 Kč

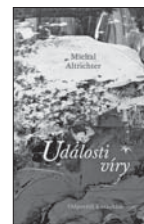
UDÁLOSTI VÍRY • ODPOVĚDI K OTÁZKÁM

Michal Altrichter

Knih zahrnuje často vyslovované otázky: církev a majetek, křesťan a stávky, zda se smí užívat homeopatie, mentalita politické levice a pravice, vychýlená zbožnost, praxe přijetí svátostí, povzbuzení ve víře apod. Také je tu řeč o těch, kteří se domnívají, že vedou dialog se společností tím, že dávají věřícím „klackem po hlavě“.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Brož., 110x180 mm, 320 stran, 190 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.